

ПОВЈЕСТА ЋЕ ЗМАЎ

Їн Јабуковѧц а трѧјит ѧн мижлоку сатулуј о њевастѧ ку татѧ-су ши мумѧ-са. Њеваста а фост мулт фрумуасѧ, дар ну с-а мѧритат ѧѧћодатѧ. Повјаста ѧе с-а ѧнтѧмплат ѧн каса лор а шѧиуто нума ји. Ја авут суорѧ каре а фост мѧритатѧ ш-авут о фатѧ.

Туатѧ лумја с-а ѧнтребат , ѧѧѧе ну с-а мѧритат кѧ мулц бѧјец ј-а веѧѧит ѧнпјецѧт.

Да ја н-а јешит ѧѧн обуор афарѧ пин сат. А шезут кам тот ѧн суобѧ.

Ла кѧта времје мѧј тѧрзѧу, ѧѧшѧе лумје а вѧзут скинѧѧијѧѧи пје куошу ла каса лор сара, ши вара ши јарна. Одатѧ скинѧѧијѧѧи сѧ бѧѧа ѧн куош, алдатѧ јеша ѧѧн куош.

Да комшијѧѧи аузѧт ѧе мулѧе орј рѧсу ји ор вуорба ји, ама ну с-а јѧфтат ла ја.

С-а дус вуорбиѧѧи пѧн сат кѧ пуаѧѧ о фи змѧуасѧ(кѧ виѧе змѧу ла ја).

Дупѧ муарѧа пѧринцѧлор, суора ји а веѧѧит сѧ трѧјаскѧ ку ја ѧн касѧ. Да ја а мѧј стат ѧе вуорбѧ ку комшијѧѧи, да ѧѧспре ја н-а вуорбит ѧѧћодатѧ пѧнѧ н-а мурит.

Тома алу Шушу, ѧѧн сату Јабуковѧц.

ПРИЧА О ЗМАЈУ

У близини центра села Јабуковца, била је куѧа младе девоје која је живела са својим родитељима. Девојка је била много лепа, ал се никада није удавала. Доѧађај који се дешавао у ѧѧховој куѧи знали су само они.

Девојка је имала рођену сестру, која је била удата и имала је само јѧдну ѧерку.

Око девојке сви су се питали, зашто се није удала јер су је многи момци запросили.

Она из свог дворишта није излазила. Била је увек у својој соби.

После неког извесног времена, неки ѧуди су у вечерње сате видели искре изнад димѧака ѧѧхове куѧе. И лети и зими. Спазили су како искре некада улазе а некада излазе из димѧака.

Комшије су више пута чуле смех или ѧене речи, али нису јој дали до знаѧа да су то чули.

Прочуло се по селу да је она змајева ѧубавница(да змај долази код ѧе).

После смрти родитеља, ѧѧна сестра је дошла да живе зајѧдно у куѧи. Од тада је она излазила испред куѧе на седељкама са комшијама, али она о себи ништа није причала до смрти.

Томислав Миљковиѧ, Јабуковац.